

DANE PODMIOTU WNOSZĄCEGO PETYCJĘ	
Imię i nazwisko/nazwa	Janusz Andryszak
Miejsce zamieszkania/siedziba	
Adres do korespondencji	
Adres e-mail (w przypadku petycji składanych drogą elektroniczną)	
Jeżeli podmiotem składającym petycję jest grupa podmiotów (np. organizacji, osób fizycznych) należy wskazać osobę je reprezentującą oraz podać imię i nazwisko/nazwę oraz miejsce zamieszkania/siedzibę każdego z nich	
DANE PODMIOTU TRZECIEGO, W KTÓREGO INTERESIE SKŁADANA JEST PETYCJA	
Imię i nazwisko/nazwa	
Miejsce zamieszkania/siedziba	
Adres do korespondencji/adres poczty elektronicznej	
Uwaga! Wymagane jest dołączenie do petycji zgody podmiotu trzeciego na jej złożenie. Podmiot, w którego interesie składana jest petycja, może wyrazić też zgodę na ujawnienie jego imienia i nazwiska/nazwy na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję	
INFORMACJE DOTYCZĄCE PETYCJI	
Adresat petycji	Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Tytuł petycji	Zażalenie możliwości stosowania art. 3. ust. 2. ustawy z 20.03.2015r. do osób, które za działalność na rzecz niepodległości Polski zostały powołane do LWP i były doprowadzone przez WSiW lub MO
Akt prawa, w którym postulowana jest zmiana	ustawa z 20 marca 2015r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych
Treść petycji	Rozszerzenie brzmienia art. 3. ust. 2. ustawy z 20.03.2015r. poprzez dodanie uwarunkowania jego stosowania o treści: jeżeli w miejsce służby została doprowadzona przez funkcjonariuszy Wojskowej Służby Wewnętrznej lub Milicji Obywatelskiej

Proponowana pełna treść art. 3. ust. 2. ustawy z 20.03.2015r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych:

przez okres powyżej 30 dni pełniła zasadniczą służbę wojskową lub czynną służbę wojskową w ramach ćwiczeń wojskowych, do której odbycia została powołana z przyczyn politycznych za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności, lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce, jeżeli w miejsce tej służby została doprowadzona przez funkcjonariuszy Wojskowej Służby Wewnętrznej lub Milicji Obywatelskiej

Uzasadnienie	Brak ograniczenia warunkującego stosowanie art. 3. ust. 2 w przedmiotowej ustawie powoduje powstanie krzywdy u osób, które przymimo otrzymali karty powołania do służby w ZWP kierując się działaniem na rzecz niepodległości Polski nie stawiały się do jej służby ryzykując wieloletnie więzienie i bezskutecznie były poszukiwane Listem gończym, co wynikało z prawa i stosowanych praktyk, gdyż niszczenie przez służby specjalne PRL dokumentów potwierdzających ich nieskuteczności nie daje możliwości do udowodnienia represjonowania z art. 3. ust. 4
--------------	---

Wyrażam zgodę/~~nie wyrażam zgody~~ na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję mojego imienia i nazwiska/nazwy, imienia i nazwiska/nazwy reprezentowanego podmiotu/podmiotów*

*niewłaściwe skreślić

Podpis wnoszącego petycję

Załączniki:

1. Szersze uzasadnienie wnoszonej petycji 2 str.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Składana przeze mnie petycja ma na celu poprawę spójności ustawy z 20 marca 2015 r., o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, w związku z odrzuceniem przez Senat w dniu 11 maja 2022 r. mojej petycji z dnia 19 stycznia 2022 r. zarejestrowanej przez Kancelarię Senatu pod nr P10-04/22, a w wykazie petycji Komisji Praw Człowieka Praworządności i Petycji noszącej numer 646.

W powyższej petycji wskazałem, że zgodnie z art. 3 ust. 2 wymienionej ustawy, osoba, która przyjęła kartę powołania do służby wojskowej w ramach ćwiczeń wojskowych, do której odbycia została powołana za działalność na rzecz odzyskania niepodległości przez Polskę i odbywała ją powyżej 30 dni, stawiając się do tej służby dobrowolnie w miejscu i czasie wskazanym w karcie powołania, uzyska z UdSKiOR status osoby represjonowanej gdyż dokumenty potwierdzające jej odbycie zachowane są w archiwach, natomiast osoba, która będąc w podobnej sytuacji nie stawiała się do służby z tych samych motywów i była poszukiwana bezskutecznie listem gończym nie otrzyma już potwierdzenia tego statusu z art. 3 ust. 4 wymienionej ustawy, gdyż wszystkie dokumenty świadczące o wyciąganych konsekwencjach wobec osoby, która nie stawiała się do służby w LWP i poszukiwana była bez skutku listem gończym, zostały zniszczone albo ukryte, zatajając niską efektywność działań służb specjalnych PRL, co mogłoby utrudniać drogę awansu dla funkcjonariuszy tych służb i wiązało się z wysokością wynagrodzenia, jak również późniejszej emerytury. Odrzucenie przez Senat w/w petycji, w której wskazywałem na zasadność stosowania art. 81a. § 1. k.p.a. stwierdzającego że: Jeśli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, to wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, powoduje, że osoby wykazujące dużą odwagę nie stawienia się do służby w LWP, po otrzymaniu karty powołania do tej służby w następstwie działalności na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości, podejmując ryzyko wieloletniego więzienia nie otrzymają z UdSKiOR potwierdzenia statusu osoby represjonowanej z art. 3 ust. 4 w/w ustawy, natomiast osoby, która dobrowolnie zgłosiły się do służby w LWP uzyskają z UdSKiOR takie potwierdzenie z art. 3 ust. 2 tej ustawy.

Uważając jako zasadne usunięcie tego błędu, zmniejszającego poczucie sprawiedliwości, wnoszona przeze mnie petycja ma na celu zawężenia możliwości stosowania art. 3 ust. 2 przedmiotowej ustawy tylko w stosunku do osób, które zostały do służby wcielone przez doprowadzenie ich na wskazane w karcie powołania miejsce stawienie z zastosowaniem przymusu bezpośredniego wobec tych osób przez służby specjalne PRL, z pominięciem osób, które stawiały się do służby w LWP dobrowolnie, nie podejmując żadnego ryzyka ponoszenia konsekwencji wynikających z niestawiennictwa do służby, pomimo że LWP wykorzystywane było do tłumienia protestów społecznych w 1956, 1970 oraz 1981 roku.

W związku z powyższym wnoszę o następujące rozszerzenie brzmienia art. 3. ust. 2. w/w ustawy, określającego osobę represjonowaną z powodów politycznych jako osobę która:

przez okres powyżej 30 dni pełniła zasadniczą służbę wojskową lub czynną służbę wojskową w ramach ćwiczeń wojskowych, do której odbycia została powołana z przyczyn politycznych za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce, jeżeli w miejsce tej służby została doprowadzona przez funkcjonariuszy Wojskowej Służby Wewnętrznej lub Milicji Obywatelskiej.

Powyższa zmiana pozwala na zachowanie spójności z art. 3. pkt 1. a. oraz art. 3 pkt 1. b. określających osoby represjonowane z powodów politycznych jako osoby przebywające w więzieniu lub w innych miejscach odosobnienia, co jednoznacznie wskazuje, że osoby te nie stały się tam dobrowolnie, lecz doprowadzono je w te miejsca z użyciem wobec nich przymusu bezpośredniego, który stosowano sporadycznie podczas powoływania do służby w LWP. Zmiana ta zmniejsza też poczucie krzywdy osób, które działając na rzecz niepodległości Polski, wykazały odwagę nie stawić się do służby w LWP po otrzymaniu karty powołania, a poszukiwanie ich listem gończym nie przyniosło skutku, co wykazuje słabość służb specjalnych PRL, niszczących następnie dowody własnej bezskuteczności.

Podobna sytuacja nastąpiła w moim przypadku, gdy po wprowadzeniu stanu wojennego, będąc studentem i kierując się działaniem na rzecz uzyskania przez Polskę niepodległości uczestniczyłem wielokrotnie w manifestacjach wolnościowych, a dn. 01.05.1983 r. byłem zatrzymany przez milicję i przetrzymywany w areszcie, co udokumentowały trzy archiwa. Pomimo studiów na studiach dziennych, doręczono mi jednak kartę powołania do wojska na 02.09.1984 r, do którego, nie chcąc składać przysięgi na dochowanie braterstwa broni armii radzieckiej i służyć w armii wykorzystywanej przeciw własnemu narodowi w latach 1956, 1970 i 1981, nie stawiłem się, co było moim działaniem na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości. Uprzednio podjąłem też ryzyko ponoszenia odpowiedzialności z art 247 § 1 k.k. i odpowiadając na pytanie we wniosku o paszport: „czy i kiedy otrzymał kartę powołania do służby wojskowej”, wpisałem nieprawdziwą frazę „nie otrzymałem”, otrzymując paszport na 23 dni przed terminem służby w LWP, co umożliwiło mi wyjazd z Polski. Obowiązujące wówczas przepisy prawa, jak też podobne przypadki dotyczące innych osób wskazują na poszukiwanie mnie listem gończym, jednak archiwa wojskowe nie posiadają obecnie ani jednego dokumentu, który dotyczyłby konsekwencji prawnych mojego niestawiennictwa do służby wojskowej, co może wynikać z celowego ukrycia lub zniszczenia tych dokumentów, które wykazały słabość trzech służb specjalnych: Służby Bezpieczeństwa, Wojskowej Służby Wewnętrznej, jak też Wojsk Ochrony Pogranicza. Dostarczony przeze mnie do UdSKiOR oryginał karty powołania do służby w LWP, jak i odpis karty ewidencyjnej uzyskany z WKU, oraz pisma z archiwów wojskowych o braku dokumentów w mojej sprawie, wskazują na zatajanie stanu faktycznego, lecz UdSKiOR odmówił potwierdzenia mojego statusu osoby represjonowanej z Art 3 ust. 4 w/w ustawy

W związku z tym, że Senat RP odrzucił moją petycję nr 646, wnoszącą o stosowanie Art. 81a. § 1. k.p.a. przy rozpatrywaniu przez UdSKiOR wniosków o potwierdzenie statusu działaczy antykomunistycznych lub osób represjonowanych z powodów politycznych, w celu redukcji niesprawiedliwości wynikających z obecnego brzmienia art. 3. pkt 2. w/w ustawy, wnoszę o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu dokonanie powyższej zmiany.